

En sørgelig
Nye Priise
om Roland
Olson Ulstad

som har sin Rejse
til Trondheim 26. April 1777
tilligemed tre andre
maatte sette Svært til

[Tronh.] 1777.

[Defekt.]

V box 10: 273

Defekt, (S. 3-6) uagl.

(Ulszad, Roland Olson)

En sorgelig

Søye Siise

om

Den i Livet gudsfrygtige og fredelige

Nu i Døden Salige

unge Karl

Roland Olson Ulszad,

Som paa sin Kæmpe til Tronhiem den
26de April 1777. tillige med 4re
andre maatte sætte Livet til,

Synges som:

Jeg veed et evigt Himmerig, etc.

digtet af hans gode Camerat.

Hvorhos er tilføjet

En Siig = Psalme

om

Rytten af Dødens idelige
Betragtning.

Trykt Aar 1777.

[Trondhiem].

V box 10 : 273

1.
Kom hid, o kiære Menneſte,
Hør, hvad jeg vil fremføre,
En Viſe i Eenfoldighed
Jeg om en Ven vil giøre,

2.
Kom hid og her ſaa mange, ſom
I Livets Tid ham kiendte,
Og her, hvordan hans Døds-Tid kom,
Dog GUD ham Raaden ſkænkte.

3.
Han næppe her den Alder naaer,
Som jeg nu her vil ſkrive:
Tilfulde Tiir' og Tyve Aar,
Saa maae han Farvel ſige.

4.
Men efter Alders Tid og Aar
Han i Forſtand var vittig,

Han

Ret ſom en Snak og ſom en Drom;
Hvo ſig til Verden giver,
Han farer meer og mere vild,
Beſnæres udi Syndſens Skyld,
Og kand jo let omkomme.

4.
Hvor mange i den beſte Tid
Ret haſtig ere døde?
Hvor mange uden Bedrings Fliid,
Med Bee er' bleven øde?
I dine Tanker dette bær,
At hver en Stund den ſidſte er,
Dert du kand bortrykkes.

5.
Hvo ſom til Enden ſpar ſin Bod,
Han maae i Fare blive,
Om GUD vil være hannem god,
Fornuft og Tid at give,
At han til GUD ſig ſkikker ret,
Han kand ſaa ſnart forſemme det,
Som opſat blev ſaa længe.

6. Paa

6.

Paa Enden tænk, i hvad du gior,
Derved du Syndens Snarer
Og Verdens Ondskab fra dig feer;
Vil du med Fred henfare,
Forløst fra evig Helved-Strid,
Da skal du her i Naadens Tid
Alt doe med Fliid begynde.

7.

Ach! lader os da frygte Gud,
Gaae paa Hans Bey med Glæde,
Og, naar vi vandre i Hans Bud,
Til Døden os berede,
Et frit Mod os da sendes til,
Naar Døden Hiertet knuse vil,
Vi kand da salig vorde.

